

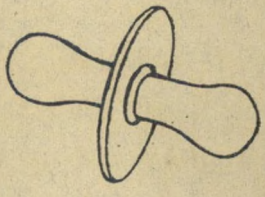
העסקנים הדתיים — טלית שכולה תועלת.
יעקב שמש, חיפה
ברוך ג'מילי ושותפיו
 בדרך בין מיצפה-מודיעין למבוא מר-דיעין, ניצבת דומם מצבת טייס אשר נפל על הגנת המולדת.
 צבע המצבה הושחת, וזאת על-מנת שייכתבו ויחרטו סיסמאות בנוסח ה-סיסמה המפורסמת של „ברוך ג'מילי, פלמ"ח, פ"ת".
 בושה!
אריה לפידות, ד"צ 2429, צה"ל

פסטיבל ננסי קיסינג'ר
 פסטיבל ההתרפסות של נשות השרים בפני ננסי קיסינג'ר, עוררה בריים רצון להקיא. בשביל היאכנעס האלה, היה

קשקשת
 הפעל את דמיוןך ונסה למצוא כר תרת מתאימה לציור שלמטה, שהס-ביר מה אתה רואה בו. הצעות לכר תרות יש לשלוח לפי הכתובת: ת.ד. 136, תל-אביב, עבור „קשקשת“. התג-דרות הקולעות ביותר תפורסמנה.

קשקשת 1915

- גולדה מאיר ושרל הגול עומדים גב אל גב.
- מייק פטרוביצקי, כפר שמריהו מוצץ אורתודוכסי דיר-תכליתי, לבשר ולחלב.
- אליעזר צוקר, בני-ברק מוצץ לתאומים סקוטיים.
- בנימין יעקב, גבעתיים „ציפי! גיליתי עאטנט לחי“
- סכון בחשמל — ראי אחרי המורה ב-קיר מכפיל את עוצמת-האור של הר-נורה!
- שאול הישרלום, פתח-תקוה מוצץ לתאומים סיאמיים.
- רינה ברוך, תל-אביב שאול קורבין, תל-אביב

כבוד גדול להיות במחיצתה — מה ש-מוכיח שהן נשים קטנות ורכניות. הגדילה לעשות סווי אבן, שרצתה להיות המארכת היחידה, אבל הענטעס דיין, דיניץ, קולק ועוד לא ויתרו על התענוג להתפלש בעפר רגליה של אשה רגילה בהחלט.
 זה רק מוכיח ששנות שרינו הגיעו לדרגה של השפלה עצמית, בגלל היותן נשים רכלניות עם האופי של הפטפטנית מהעיררה הקטנה, שמוכנה לעשות הכל בשביל פירסומת עלובה.
 ואשר לארוחות עם ננסי: איך הן מסוגלות לאכול כליכך הרבה? ועל שהן בון מי הן אוכלות את כל האוכל הזה? בזמן שישנן מישפחות החיות על לחם ושועיות, לא התביישו היאכנעס הללו לזלול בצורה כזאת!
דינה גוקן, תל-אביב

לא להיכנע לסחטנות."
 ● „הדרך היחידה שעומדת ב-פנינו היא שהמחבלים ידעו כי הם ייהרגו.“
 עמדה זו נוגדת לחלוטין את כללי ה-מוסר וההיגיון האנושי, ומציגה ממשלה רופפת וחסרת-אחריות. תפקידה של ה-מדינה הוא לשמור על אזרחיה, והממ-שלה אשר היתה אחראית להזנת התל-מידים (אמצעי-ביטחון), הוסיפה חטא על פשע בהפקירה את מיטב בנינו ובנותינו.
דויד זרמון, בת-ים

בעד עונשימוות
 מיקרי-הרצח בקריית-שמונה ובמעלות מביאים אותי למחשבה כי עונשי-מוות ל-מחבלים הוא הפיתרון והתשובה למע-שים אלה. מחבל שיבוא לפגוע ביישוב ישראלי ויידע כי מחכה לו מוות, אולי לא יסתכן ולא יבוא. אולי זו תהיה הערובה לביטחוננו.
 פעולות-התגמול של צה"ל ממש מתס-לות. לאחר הרצח בקריית-שמונה מבצע צה"ל פעולות-תגמול כשהוא רק מוציא אנשים מבתיהם, ולאחר כל זאת עוד מנגים אותנו באו"ם. שמונו בעולם אינו יכול להיות גרוע יותר, לכן אל לנו לדאוג בשל הגיוני שיבוא.
 אם אנו חיים בין חיות, אין לנו בר-יה אלא להשיב להם כמגיע להם.
רבקה בן-שמעון, כפר-סבא

שינאה כאפיק לאי-נכונ
 ברצוני להבין פעם אחת ולתמיד את פשר חיזור גולדה מאיר וממשלתה אח-רי גרמניה.
 בערב ה-15.5.74 מופיעה היא בפנינו ומודה לגרמנים על הגיוני של הפשע במעלות. רגע לאחר מכן מדווח רון בן-ישי מבון, ומוסר את זעם שגריר יש-ראל על תגובה סטרילית ומוכנה-מראש של ממשלת-גרמניה.
 מדוע אין תיאום במדיניות? לפעמים הייתי רוצה כי הגברת מאיר היתה מניצולי השואה, ואז נדמה לי שכל גישתה לבעיות עולם ולבעיות ה-פלסטינים היתה משתנה. מדוע לשנוא כל-יכך את הערבים, להזכיר פוגרומים שלא היתה בהם, ואף פעם לא לנגוע בעם הארי המובחר? בארצות שסבלו פחות מאשר העם היהודי, הפצע עדיין לא הגלוי!

זוה וקם, חיפה
ביקורת בלתי מאוזנת
 מאחר שממשלת-ישראל מבוקרת על-ידי העיתונות, בייחוד על-ידי העולם הזה, הבה נאזן במיקצת שבט-הביקורת ב-אזורנו ונחלק שבחים ו„מחמאות“ גם לממשלות ערב:
 מאז ומתמיד כפרו הערבים במדינה יהודית; רודני ערב דבקים במטרה אחת ויחידה — השמדת מדינת-יש-ראל בכל דרך ש-י; מנהיגי ערב מטבע-בריאתם חדו-רי שינאה לעם ה-יהודי בעולם וב-ישראל; רודני ערב שוקדים על תיכנון הכחדת ישראל מ-על פתח האזור; מנהיגי ערב הם סוחרי עבדים, שק-רנים, ערמומיים ורוצחים מבטן-ומלידה; אילו היה באפשרותם, היו שורפים אר-תנו בתנורי אושוויץ, כפי שעשו זאת קודמיהם — הנאצים, ימח שמש וזיכרם!
בן-ציון בריגיל, גבעתיים

פנייה למפד"ל
 כבתה של אם יהודייה, שלא התגיירה ולא התנצרה, הריני להצהיר בגאווה בל-תי מבוטלת על יהדותי.
 כאם-לעתידי לילדים יהודיים, הדואגת וחרדה לגורלם העתידי, הנני פונה אל ההנהגה הצעירה והצעירה פחות של המפד"ל:
 אנה, אל תיכנעו ללחצים הסחטניים של ממשלת רבין, הישראו בחוץ, וינ-שום עם-ישראל לרווחה!
איילי קאופמן, תל-אביב

טלית שכולה תועלת
 המיפלגות הדתיות — טלית שכולה תוחלת.

בלי משוא פנים

„העולם הזה“, שבועון החדשות הישראלי. המערכת והמינהלה: תל-אביב, רחוב קרליבך 12, טלפון 260134. תא-דואר 136. מען מברקי: עזומפרס. „הרפום החדש“ בע"מ, תל-אביב, רח' בן-אביגדור. הפצה: גר בע"מ. גלופות: צינקוגרפיה כפני בע"מ. העורך הראשי: אורי אבנרי. המו"ל: העולם הזה בע"מ.

האפשר למקום-האירועים. מיספר פעמים הצליחו שוטרים לתפוס אותה ולהחזירה לעברו השני של המחסום. אולם באחת הפעמים הללו הצליחה אילנה להיכנס לתוך דירה, בקומה השלישית של אחד הבתים הצופים על פני בית-הספר, להתמקם בה ולצלם מתוכה.
 באחת הפעמים בהן הצליחה אילנה מבעד לחלון, כדי לכוון את מצלמתה לעבר המחבלים בבית-הספר, הבחין בה אחד המחבלים, שקיים תצפית מתמדת לעבר אותו הלון, וירה לעברה כדור, שפגע בחגורת הגג של הבניין, מרחק חצי מטר בלבד מעל הראשה.
 אך פרשת מילחמתה של אילנה במישטרה נמשכה גם למחרת היום. כאשר נסעה עם אחד הכתבים לכסות את ההלווייה בצפת. אחדות מן המישיפחות סירבו להצטלם, אולם למרות כאבן הרב היה סירובן שקט ותרבותי.
 עד אשר ניגש אל אילנה קצין-מישטרה עטור דרגות. הוא צעק עליה והורה להפסיק לצלם. העיתונאי שליווה את אילנה התערב בדבר, והסביר לו כי בעוד שעל הקצין למלא את תפקידו בשמירה על הסדר בהלווייה, דבר בו לא הצליחה המישטרה ביותר, הנה על הצלמת מוטלת החובה למלא את תפקידה כלפי הציבור, ולצלם. כאשר סירבה אילנה להפסיק לצלם, החליט אותו קצין, שרק אחרי-כך התברר כי היה מפקד נפת צפת-כינרת, סגן-ניצב דויד פרנקו, לעצור אותה ואת הכתב שהיה בליווייה. כעבור כמחצית השעה הם שוחררו. פרנקו מילמל מספר מילות התנצלות, ואף דאג לספק להם מכונית שתביא אותם מבית-הקברות, שם היו עצורים, אל העיר צפת. שם חנתה מכור-ניתם.

כתבי וצלמי העולם הזה פיתחו לעצמם במשך השנים טכניקות רבות ושונות, כיצד להתגבר על התנכלות המישטרה לחופש העיתונות, אולם עשרות כתבי החוק, שהיו נוכחים אף הם בשני אירועים אלה — נדהמו.
 רצוי להסביר בהזדמנות לשוטרים, כי כאשר הם עומדים מול מחבלים ומול עיתונאים, האויב הוא דווקא המחבלים, ואילו העיתונאים נמצאים בדיוק באותו צד של המיתרס בו נמצאת מישטרת ישראל.

צלמת בן-ארי
 על הכוונת

סיפוריה של צלמת העולם הזה, אילנה בן-ארי, אופייני אולי לדרך-הטיפול שהעניקו צלמי וכתבי העיתון בכיסוי אסון מעלות. אילנה ביזבה שעות יקרות ארוכות ליד מחסום-המישטרה, בניסיונות-שיכנוע להניח לה להתקרב יותר לבית-הספר נתיב-חאיר. אחרי שנוכחה סופית כי בצורה זו לא תצליח לעבור את המחסום ניסתה אילנה, בדרכים שונות, לעקוף אותו. לחדור לשטח דרך הצרות-בתים וגדרות, להתקרב ככל

מכתבים
 האם עברו הזמנים בהם חיי-אדם היו הערך החשוב ביותר? כל בר-דעת יבין שהתירוץ וניסיונות-ההטעיה בכל ה-קשור ל„קוד“, אינם אלא מעשייה זולה שנועדה לאחיות-עיניים בלבד, שהרי ה-עובדות מדברות בעד עצמן.
 מוטב לראות בדברי שרה-ביטחון, ב-הופעתו יום לאחר הרצח בבית סקולוב בתל-אביב, את הלך-מחשבתם ואת הח-לטתם האמיתית של השרים.
 ציטוט:
 ● „במילחמה בטרור חשוב ביותר